

PROLOG

Zradila tě,
Trest ji čeká,
Smrt je blízko až tě leká.
Svoji sektu zatratila,
Do světa bolesti a mučení
uvrhnutá,
Bolest pocítila,
Na smrt čeká.

Paul si musel přidržet dlani u pusy
aby nevyjekl. Seděl u malého
sklepního okýnka a špehoval TY,
kteří unesli jeho milovanou
malinkou sestřičku Annieta.
Skláněl se u sklepa z jedné

z budov. Ale tento sklep nevypadal jako obyčejný sklep nýbrž měl stěny přebarvené na černo, velkou železnou mučící postel kde ležela Annie, péřovanou pohovku a bar s židlemi. Na stropě se matně leskla žárovka a podlaha byla postříkána krví a podupaná bahnem s blátem.

„Co s ní uděláme?“ zeptala se jedna z dívek a podívala se na vysokého muže. Ani jednomu ze tří osob však Paul neviděl do tváře, všichni byli zahalený do černých plášťů s kápí. Muž se otočil na první dívku a pokrčil lhostejně rameny. „Co já vím.“ Zavrčel a nalil si do své skleničky trochu

whisky. „Zabijeme ji.“ Špitla druhá dívka která podle Paula v celé partě velela. „Zabijeme?“ vyjekla první dívka. „Samozřejmě, nebila by první a ani poslední. Copak je? Bojíš se? Prosím tě, zradila Nás. Nesplnila to co měla a za to ji čeká trest. Varovala jsem ji ale neposlechla, co jiného bys s ní chtěla milánku dělat?“

„Co třeba ji zbičovat?“ nadhodila dívka. „Ne!“ vřískla druhá dívka. „Nabízeli jsem ji jedinečnou možnost, něco co nikde jinde nedostane, vše po čem ostatní touží ale ona Nás jen zneužila. Prozradila o Nás tomu svému Hendrikovi! A i to jsem překousla.“

Nemůžu ale odpustit, že nás zradila a ani to, že se neomluvila, byla na sebe pyšná že Nás zničí!“ vřískala dívka. Pak ale ztišila hlas. „Ona se rozhodla a už to nejede změnit, věděla, že pokud jenom o Nás cekne nebo o něčem zabijeme ji. Věděla to až příliš dobře ale co já vím, nedržela se toho. A je mi jedno proč i když vím proč.“
Dokončila. „Takže, chceš říct že jsme tet v nebezpečí kvůli téhle náně?“ odplivla si na zem první dívka. „Ne neříkám, já to vím. Ano je to bolestivá realita ale už to tak je.“ Poklepala dívku po rameni. „Kdo ji tedy odprejskne?“ vložil se opět do debaty muž. „Hendrika jsi zabíjel ty, Lucianu zase ty.

Kdybyste nic proti tomu neměli ráda si ji vezmu. Bude to pomalá a bolestná smrt.“ Smála se dívka. Ta první jen zakývala hlavou. „Proč ne Paní, je celá tvoje, že malá zlobivá Anni?“ zasmála se. Druhá dívka neboli Paní jak ji první dívka říkala přikročila k mučidlu a zlostně popadla Aniietu za její dlouhé plavé zacuchané vlasy. „Jsi moc až příliš moc zlobivá holčička. Chtěla bych tě napravit ale na to jsi až moc chytrá. Musela bych ti vyříznout jazyk z pusy abys nemohla nikomu vyzradit naše malé skromné tajemství ale to bys to potom mohla napsat. A to bych ti musela uříznout i ruce a nohy.